

KONTAKTY Z NIEZNAJOMYMI

KONTAKTY Z NIEZNAJOMYMI

Na co dzień spotykamy wielu ludzi, których znamy bardzo mało lub wcale, np. mijamy ich na ulicy, stoimy obok w sklepie itd. Większość z nich to mili i życzliwi ludzie, którzy niewątpliwie udzielą pomocy każdemu dziecku, które będzie potrzebowało pomocy dorosłego (np. gdy nie będzie wiedziało jak wrócić do domu, lub gdy się zgubi) . Może się jednak zdarzyć, że przypadkowo spotkają kogoś, kto jest zły. Najprawdopodobniej będzie wyglądał jak inni ludzie, uśmiechał się do nich, rozmawiał, a nawet proponował słodycze, czy też naklejki. Ale kiedy nie będzie nikogo w pobliżu, kiedy zostaniemy z nimi sami, zachowanie ich może się diametralnie zmienić. Nie będą już uśmiechnięci i mili. Staną się niebezpieczni. Mogą nawet zrobić krzywdę.

Kto to jest OBCY? To ktoś:

- kogo nie znamy,
- do kogo nie mamy zaufania,
- kto może wyrządzić dziecku krzywdę.

Przykładowe zachowania „obcych” dorosłych, które pomogą odróżnić „złego obcego” od „dobrego obcego”:

- miły pan czy pani podchodzi do Ciebie i mówi: „Lubisz żelki? Poczęstuj się. W domu mam jeszcze lepsze...”,
- uprzejmy pan lub pani pyta Cię gdzie mieszkasz i czy ktoś jest w domu. Prosi żebyś go zaprowadził...,
- starszy kolega lub inna osoba mówi jaki sprzęt audio ma w domu, następnie pyta: „A Ty co masz drogiego i fajnego u siebie...”,
- miły pan lub pani wyprowadza psa na spacer i z daleka zaprasza Cię, żebyś pobawił się ze szczeniakami, które ma w domu..., uprzejmy pan lub pani woła Cię po imieniu i prosi, żebyś z nim poszedł lub zaprowadził do domu, bo tam czeka na was twoja mama...,
- elegancki pan lub pani w samochodzie zatrzymuje się koło Ciebie. Zwracając się do Ciebie po imieniu mówi: „Wsiadaj, twój tata mnie po Ciebie przysłał. Idziecie kupić klocki lego...”.

Jak uniknąć zagrożeń?

Bardzo ważnym elementem jest wykształcenie już w małych dzieciach umiejętności powiedzenia NIE, dlatego też wskazane jest zastosowanie metody mającej na celu nauczenia dzieci asertywności:

NIE przyjmuj słodyczy od obcych.

- **NIE udzielaj informacji, gdzie mieszkasz.**
- **NIE mów co masz wartościowego w domu.**
- **NIE zatrzymuj się przy „obcym”, jeżeli w pobliżu nie ma ludzi.**
- **NIE idź z osobą nieznaną, pod żadnym pozorem.**
- **NIE wsiadaj do obcego samochodu.**
- **NIE dawaj klucza nieznanemu.**
- **NIE przebywaj w odludnych miejscach.**
- **NIE IDŹ powiedz koleżance lub koledze, którzy chcieliby pójść z osobą nieznaną.**
- **Kiedy ktoś nieznanomy telefonuje, a ty jesteś sam w domu, poproś o pozostawienie numeru lub zatelefonowanie później.**
- **Nie chwal się, że twoi rodzice dużo zarabiają.**
- **Nie opowiadaj wszystkim o planowanych wyjazdach.**
- **Kiedy ktoś obcy próbuje nawiązać z tobą rozmowę, powiedz, że rodzice nie pozwalają ci rozmawiać z nieznanymi.**
- **Mówimy dzieciom, że jeśli „obcy” próbował ich skrzywdzić, w każdym przypadku należy o tym powiedzieć rodzicom lub komuś do kogo mamy zaufanie. Oni na pewno będą wiedzieli co zrobić, aby taka sytuacja się nie powtórzyła. Rodzice są od tego, żeby pomóc nam w każdej sytuacji, dlatego nie należy się bać rozmawiać o rzeczach przykrych dla was, smutnych czy wstydlivych.**

Zagrożenia związane z zawieraniem znajomości przez Internet to w dobie dzisiejszego postępu technicznego i ogólnie dostępnych łącz internetowych duże zagrożenie nawet dla dzieci w wieku przedszkolnym. Dlatego ważne jest, żeby od najmłodszych lat, wpoić im podstawowe informacje związane z Internetem:

- W Internecie kryje się wiele zagrożeń.
- Internet to rzecz tworzona przez wiele osób, a jego istotą są kontakty między ludźmi. Korzystając z niego można poznać osoby, o podobnych zainteresowaniach, swoich rówieśników i innych użytkowników. Ta właściwość Sieci jest ogromną zaletą, bo dzięki niej możemy zawierać cenne znajomości z ludźmi, których w przeciwnym razie być może nigdy byśmy nie spotkali.
- Pamiętajmy, że tak naprawdę wcale nie znamy osób spotkanych w Sieci, a to, co piszą o sobie, nie musi być prawdą. Nawet, jeśli znajomość trwa już dość długo, nigdy nie mamy pewności, że nasz internetowy znajomy jest osobą, za którą się podaje, szczególnie wtedy, kiedy znajomość internetowa staje się bliższa, a zwłaszcza, gdy ma się przenieść do prawdziwego świata! Rodzice powinni wiedzieć o planowanym spotkaniu ze znajomym z Sieci, żeby móc zapewnić bezpieczeństwo.

- W sieci często jesteśmy proszeni o podawanie rozmaitych informacji o sobie. Jeśli nie musimy, nie ujawniamy danych, a jeśli takie informacje są wymagane – należy zapytać rodziców, czy można je podać w tej, konkretnej sytuacji. Pamiętajmy, że niektórzy mogą próbować je wykorzystać w niewłaściwy sposób lub w złych celach. Unikajmy zwłaszcza podawania danych, które mogą pozwolić na odnalezienie nas w prawdziwym świecie takich, jak imię i nazwisko, adres, wiek, nazwa i numer szkoły, do której chodzimy, czy też numer telefonu. Komuś, kto nie ma złych zamiarów, powinny wystarczyć informacje dotyczące tego, kim jesteśmy w Internecie.
- Pamiętajmy też o odpowiednim zabezpieczeniu swoich haseł tak, aby nikt nie mógł się pod nas podszywać, ani działać na naszą szkodę.